

36.

Dcerá se nechlubí

Moje požehnáníčka dcero,

dal jsem Ti jedinečné obdarování a nadání. Požehnal jsem Ti, abys mohla žehnat druhým lidem. Neobdaroval jsem Tě proto, aby ses chlubila nebo vyklahovala. Když se vychloubáš, vzbuzuješ k tomu v druhých lidech nepříjemný pocit. Chci, abys byla v srdci vcláčná za všechno, co máš i za jedinečné nadání, kterým jsem Tě obdaril. Velmi rád Ti clávám různé věci, moje dceruško, ale někdy se nesnaž vypsat člapeček. Nemluv pořád clokoča o tom co máš a co umíš. Raději mi řekni, že jsi vcláčná a zlepší se mě, jak můžeš použít své věci a nadání, abys pomohla druhým lidem.

S láskou Tvůj Král, který clává dobré dary.

„Chceš-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mně; něboť já, Hospodin, prokazují milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil...“
Jeremias 9,23 - 24

Nebudu se chlubit a vyklahovat

Milý Bože, mrzí mě, že se někdy chlubím dary, které jsou mi dal. Pomoz mi používat mé věci a nadání k tomu, abych clělala druhým radost. Jedinečním se budu chlubit, je to, jak jsi ke mně dobrý a jak mi pomáháš. Prosím Tě o to v Ježíšově jméně. Amen.